

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده علوم پایه

پایان نامه ی کارشناسی ارشد رشته ی زیست شناسی گرایش ژنتیک

ساخت ژن فیتوکلاتین سنتزی و کلونینگ آن در میزبان پروکاریوتی

استادان راهنما:

دکتر بهناز صفار

دکتر محسن مبینی دهکردی

پژوهشگر:

آزاده محمدی

زمستان ۱۳۸۹

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات
و نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه شهرکرد است.

تقدیر و شکر

سپاس بیکران پروردگار یکتا را که هستی ام بخشید و مرا به طریق علم و دانش رهنمون شد، به همنشینی رهروان دانش مفتخر نمود و خوشه چینی از خرمن دانش را روزیم ساخت. گذر از این راه و فائق آمدن بر مشکلات و دشواری ها ممکن نبود مگر به لطف خداوند و یاری و همدلی آن هایی که از عطای وجودشان بهره مند بودم.

پروردگارا مرا مدد کن تا دانش اندکم نه نردبانی باشد برای فزونی تکبر و غرور، نه حلقه ای برای اسارت، نه دست مایه ای برای تجارت، بلکه گامی باشد برای تجلی انسانیت و متعالی ساختن زندگی خود و دیگران.

از پدر و مادر عزیزم که وصف نیکی هایشان در وصف واژه نمی گنجد، صمیمانه سپاسگزارم.

از اساتید گرامی سرکار خانم دکتر صفار و جناب آقای دکتر مبینی که در تمام مراحل این پایان نامه راه گشای مشکلاتم بودند، تشکر قدردانی نموده و افتخار شاگردیشان را همواره خواهم داشت.

از جناب آقای دکتر مهنام به واسطه انجام کارهای شبیه سازی این پایان نامه کمال سپاس را ابراز می دارم.

از اساتید محترم سرکار خانم دکتر آیت و جناب آقای دکتر محزونیه که زحمت بازخوانی و داوری این پایان نامه را تقبل نمودند، کمال تشکر را دارم.

هم چنین از اساتید گرامی آقایان دکتر احدی و دکتر عمادی و سرکار خانم دکتر پور احمد که افتخار کسب دانش از محضرشان را داشته ام تشکر و قدردانی می نمایم.

از جناب آقای مهندس بنی مهدی نیز کمال تشکر را دارم.

در پایان از تمامی کسانی که مرا در انجام این پروژه یاری دادند و اسامی آنها ذکر نشد بسیار سپاسگزارم.

تقدیم بہ

آہنا کہ در ترنم نگاہشان

آرام گرفتیم

و در سیان محبت ہائیشان

آموختیم

پدر و مادر عزیزم

چکیده

امروزه یکی از مهم ترین مشکلات زیست محیطی، آلودگی ناشی از تجمع فلزات سنگین در محیط است که این آلودگی، تاثیرات نامطلوب فراوانی بر سلامت انسان و اکوسیستم می گذارد. یکی از موثرترین روش ها جهت رفع این آلودگی، استفاده از پپتیدهای متصل شونده به فلزات است. فیتوکلاتین های سنتزی دسته ای از این پپتیدها می باشند که به دلیل مزایایی که نسبت به سایر پپتیدهای متصل شونده به فلزات دارند، بسیار مورد توجه قرار گرفته اند. از این رو با توجه به اهمیت این پپتیدها در جذب فلزات سنگین و نیز مزایای انجام شبیه سازی دینامیک مولکولی و هم چنین کاربرد روشهای ساخت ژن در حوزه زیست شناسی، در این مطالعه به انجام شبیه سازی دینامیک مولکولی و سپس به ساخت ژن کد کننده این پپتید و کلون سازی آن پرداخته شده است. در ابتدا توالی فیتوکلاتین سنتزی توسط یک لینکر مارپیچی به توالی هگزاهیسیتیدین متصل گردید سپس با انجام شبیه سازی دینامیک مولکولی، از انتخاب درست لینکر، اطمینان حاصل شد. در مرحله بعد ژن کد کننده این پپتید (فیتوکلاتین سنتزی به همراه لینکر و هگزاهیسیتیدین) در طی دو روش یک مرحله ای و مرحله به مرحله، به کمک اولیگونوکلوئوتیدهای هم پوشان و آنزیم *T4 DNA Ligase* ساخته شد. سپس ژن ساخته شده در وکتور pTZ57R/T انتقال یافت و در باکتری اشریشیاکلی (*DH5 α*) کلون گردید. نتایج تعیین توالی نشان داد که دو نوع فیتوکلاتین سنتزی (EC4 , EC11) به همراه لینکر و هگزاهیسیتیدین ساخته شده و در وکتور مذکور کلون گردیده است.

کلمات کلیدی: پروتئین متصل شونده به فلزات، ژن ساختگی، شبیه سازی دینامیک مولکولی، کلون سازی

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول - مقدمه	۶
(۱-۱) پروتئین های متصل شونده به فلزات	۷
(۱-۱-۱) متالوتیونین ها	۷
(۲-۱-۱) فیتوکلاتین ها	۸
(۱-۲-۱-۱) تاریخچه تحقیقی فیتوکلاتین ها	۸
(۲-۲-۱-۱) ساختار کلی فیتوکلاتین ها	۹
(۳-۲-۱-۱) تنوع پپتیدهای فیتوکلاتین در گیاهان	۹
(۴-۲-۱-۱) بیوسنتز فیتوکلاتین	۱۰
(۳-۱-۱) فیتوکلاتین های سنتزی	۱۱
(۲-۱) ژن های ساختگی و روش تهیه آن ها	۱۲
(۱-۲-۱) روش های ساخت ژن غیر مبتنی بر PCR	۱۳
(۱-۱-۲-۱) سنتز آنزیمی ژن	۱۳
(۲-۱-۲-۱) واکنش مکمل شدن و اتصال	۱۴
(۳-۱-۲-۱) اتصال شات گان و هم اتصالی	۱۴
(۴-۱-۲-۱) واکنش زنجیره ای لیگازی	۱۵
(۲-۲-۱) روش های مبتنی بر PCR	۱۵
(۳-۲-۱) نرم افزارهای طراحی اولیگونوکلئوتیدها برای سنتز شیمیایی ژن	۱۶
(۴-۲-۱) کاربرد ژن های ساختگی	۱۶
(۳-۱) شبیه سازی دینامیک مولکولی	۱۷
(۱-۳-۱) مدل سازی مولکولی	۱۷
(۲-۳-۱) شبیه سازی	۱۷
(۳-۳-۱) مکانیک مولکولی	۱۷
(۴-۳-۱) دینامیک مولکولی	۱۸
(۱-۴-۳-۱) شروع و اجرای شبیه سازی های دینامیک مولکولی	۱۹
(۲-۴-۳-۱) کاربردهای شبیه سازی دینامیک مولکولی	۲۰
فصل دوم مواد و روش ها	۲۱
(۱-۲) مواد و وسایل	۲۲
(۱-۱-۲) مواد شیمیایی	۲۲
(۲-۱-۲) آنتی بیوتیک	۲۳
(۳-۱-۲) باکتری مورد استفاده	۲۳
(۴-۱-۲) پلاسمید مورد استفاده	۲۳
(۵-۱-۲) کیت های آزمایشگاهی	۲۴
(۶-۱-۲) اولیگونوکلئوتیدهای مورد استفاده	۲۴
(۷-۱-۲) آنزیم های مورد استفاده	۲۵

۲۵	----- DNA مارکرهای (۸-۱-۲)
۲۵	----- محلول ها (۹-۱-۲)
۲۵	----- محلول های لازم جهت استخراج پلاسمید در مقیاس کوچک (۱-۹-۱-۲)
۲۶	----- محلول های لازم برای الکتروفورز DNA روی ژل آگارز (۲-۹-۱-۲)
۲۶	----- محلول TBE (۱-۲-۹-۱-۲)
۲۷	----- محلول اتیدیوم برماید (۲-۲-۹-۱-۲)
۲۷	----- محلول ذخیره IPTG (۳-۹-۱-۲)
۲۷	----- محلول ذخیره ی X-Gal (۴-۹-۱-۲)
۲۷	----- محیط های کشت باکتری (۱۰-۱-۲)
۲۷	----- محیط کشت مایع LB (۱-۱۰-۱-۲)
۲۸	----- محیط کشت جامد LB (۲-۱۰-۱-۲)
۲۸	----- محیط نگهداری باکتری (۳-۱۰-۱-۲)
۲۸	----- روش ها (۲-۲)
۲۸	----- کشت باکتری (۱-۲-۲)
۲۹	----- خالص سازی محصول PCR با استفاده از کیت (۲-۲-۲)
۲۹	----- استخراج DNA پلاسمیدی (۳-۲-۲)
۲۹	----- استخراج DNA پلاسمیدی با استفاده از روش شکستن قلیایی (۱-۳-۲-۲)
۳۰	----- استخراج DNA پلاسمیدی با استفاده از کیت (۲-۳-۲-۲)
۳۱	----- تعیین غلظت DNA و خلوص آن (۴-۲-۲)
۳۱	----- برش آنزیمی توسط آنزیم های برش دهنده ی اختصاصی (۵-۲-۲)
۳۲	----- واکنش برش آنزیمی DNA با یک آنزیم (۱-۵-۲-۲)
۳۲	----- واکنش برش آنزیمی DNA با دو آنزیم (۲-۵-۲-۲)
۳۲	----- غیر فعال کردن آنزیم (۳-۵-۲-۲)
۳۲	----- الکتروفورز DNA (۶-۲-۲)
۳۲	----- الکتروفورز ژل آگارز (۱-۶-۲-۲)
۳۳	----- رنگ آمیزی ژل آگارز با اتیدیوم برماید (۲-۶-۲-۲)
۳۳	----- اتصال قطعات DNA (۷-۲-۲)
۳۳	----- انتقال پلاسمید به درون باکتری (۸-۲-۲)
۳۳	----- دستورالعمل ترانسفورماسیون از کشت شبانه باکتری (۱-۸-۱-۲)
۳۴	----- دستورالعمل ترانسفورماسیون از کلونی های باکتری (۲-۸-۱-۲)
۳۴	----- غربال کردن کلون های واجد پلاسمید نوترکیب (۹-۲-۲)
۳۵	----- غیر فعال شدن ژن (۱-۹-۲-۲)
۳۵	----- PCR (۲-۹-۲-۲)
۳۵	----- برش آنزیمی (۳-۹-۲-۲)
۳۵	----- تعیین توالی (۱۰-۲-۲)
۳۶	----- ساخت ژن ساختگی (سنتتیک) (۳-۲)
۳۶	----- انتخاب ژن و لینکر (۱-۳-۲)

۳۶	-----	شبيه سازى ديناميك مولكولى
۳۷	-----	طراحى اوليگونوكلئوتيدها
۳۷	-----	سنتز ژن
۳۹	-----	فصل سوم نتايج
۴۰	-----	انتخاب لينكر
۴۱	-----	نتايج حاصل از شبيه سازى ديناميك مولكولى
۴۶	-----	نتايج حاصل از طراحى اوليگونوكلئوتيدها
۴۷	-----	سنتز ژن فيتوكلاتين سنتزى به همراه لينكر و هگزا هيستيدين
۴۸	-----	كلون سازى
۵۰	-----	تعيين توالى ژن در پلاسميد
۵۲	-----	فصل چهارم بحث
۵۳	-----	نقش هگزا هيستيدين و لينكر انتخابى
۵۴	-----	ضرورت شبيه سازى
۵۴	-----	شبيه سازى ديناميك مولكولى
۵۵	-----	ساخت ژن
۵۶	-----	كلون سازى ژن فيتوكلاتين سنتزى به همراه لينكر و هگزا هيستيدين
۵۸	-----	منابع

فهرست شکل ها و نمودارها

- تصویر ۱-۱) مسیر بیوسنتز فیتوکلواتین ----- ۱۰
- تصویر ۱-۲) ساختار شیمیایی PCs و ECs ----- ۱۱
- تصویر ۱-۳) ساخت پیش ساز tRNA تیروزین باکتری *E.coli* ----- ۱۴
- تصویر ۱-۴) اتصال شات گان و هم اتصالی ----- ۱۵
- تصویر ۱-۵) واکنش زنجیره ای لیگازی ----- ۱۵
- تصویر ۱-۶) مقایسه روش اولیه (A) و روش SGS (B) ----- ۱۶
- تصویر ۱-۲) وکتور pTZ57R/T ----- ۲۳
- تصویر ۲-۲) توالی DNA جایگاه کلونینگ چندتایی در وکتور pTZ57R/T ----- ۲۴
- تصویر ۳-۲) شمایی از سنتز ژن به روش مرحله به مرحله ----- ۳۷
- تصویر ۱-۳) تغییر ساختار پپتید گسترده در زمان های مختلف شبیه سازی ----- ۴۳
- تصویر ۲-۳) کل توالی ژنی به همراه جایگاههای برش آنزیمی ----- ۴۶
- تصویر ۳-۳) توالی پروتئینی حاصل از ژن ----- ۴۶
- تصویر ۴-۳) شمایی از اولیگونوکلئوتیدهای طراحی شده ----- ۴۷
- تصویر ۵-۳) بررسی اثر غلظت های مختلف اولیگونوکلئوتیدها جهت سنتز ژن ----- ۴۷
- تصویر ۶-۳) محصول PCR ژن سنتز شده و مارکر ۱۰۰ جفت باز ----- ۴۸
- تصویر ۷-۳) مقایسه پلاسمید های استخراج شده از کلونی های سفید و کلونی آبی ----- ۴۹
- تصویر ۸-۳) انجام PCR بر روی کلون های سفید ----- ۴۹
- تصویر ۹-۳) مقایسه برش آنزیمی پلاسمیدهای استخراج شده از کلونی های سفید و آبی با آنزیم های *HindIII, NdeI* ----- ۵۰
- تصویر ۱۰-۳) نتیجه حاصل از تعیین توالی ژن در پلاسمید مربوط به $(Glu-Cys)_4Gly$ ----- ۵۱
- تصویر ۱۱-۳) نتیجه حاصل از تعیین توالی ژن در پلاسمید مربوط به $(Glu-Cys)_{11}Gly$ ----- ۵۱
- نمودار ۱-۳) تغییرات RMSD اسکلت اصلی در حضور یون های کلر و سدیم ----- ۴۱
- نمودار ۲-۳) تغییرات شعاع چرخش اسکلت اصلی در حالت طبیعی ----- ۴۱
- نمودار ۳-۳) تغییرات دمای اسکلت اصلی در حالت طبیعی ----- ۴۲
- نمودار ۴-۳) تغییرات فاصله وسط فیتوکلواتین سنتزی تا وسط هگزا هیستیدین برای حالت ۱ (حالت طبیعی) ----- ۴۳
- نمودار ۵-۳) تغییرات RMSD اسکلت اصلی در حضور یون های کلر و روی ----- ۴۴
- نمودار ۶-۳) تغییرات RMSD اسکلت اصلی در حضور یون های کلر و مس ----- ۴۴
- نمودار ۷-۳) تغییرات شعاع چرخشی در طی شبیه سازی در حضور روی ----- ۴۴
- نمودار ۸-۳) تغییرات شعاع چرخشی در طی شبیه سازی در حضور مس ----- ۴۵
- نمودار ۹-۳) فاصله گروه های اتم های مس از گروه اتم های گوگرد سیستئین ----- ۴۵
- نمودار ۱۰-۳) فاصله گروه های اتم های روی از گروه اتم های گوگرد سیستئین ----- ۴۶

فهرست جدول ها

- جدول (۱-۱) فیتوکلاتین و پپتیدهایی که از نظر ساختاری خویشاوند فیتوکلاتین ها می باشند----- ۹
- جدول (۱-۲) اولیگونوکلئوتیدهای به کار گرفته شده جهت سنتز ژن مورد نظر----- ۲۵
- جدول (۱-۳) تغییرات ساختاری و ترمودینامیکی در ۵ نانوثانیه آخر شبیه سازی برای حالت طبیعی----- ۴۲
- جدول (۲-۳) تغییرات RMSD، شعاع چرخش، دما و انرژی پتانسیل در ۵ نانوثانیه آخر در حالت ۲ (در حضور روی) و در حالت ۳ (در حضور مس)----- ۴۵
- جدول (۳-۳) فاصله گروه های اتم های مس و روی از گروه اتم های گوگرد سیستئین----- ۴۶
- جدول (۱-۴) مقایسه فاصله پیوند cu-s در کمپلکس Cus3 و پیوند zn-s در کمپلکس الکل----- ۵۵
- دهیدروژناز، با همین فواصل در پپتید شبیه سازی شده-----

فصل اول

مقدمه

فصل اول

مقدمه

۱-۱) پروتئین های متصل شونده به فلزات

پروتئین های متصل شونده به فلز نقش مهمی در پایداری ساختمان، سیگنالینگ، انتقال، پاسخ ایمنی، کنترل متابولیسم و هموستازی فلزات ایفا می کنند. پپتیدها و قطعات پروتئینی با اندازه های مختلف، در زنجیره های جانبی خود دارای چندین گروه عملکردی هستند که برای اتصال به فلز مناسب هستند [۲۱]. از سوی دیگر برخی فلزات سنگین مانند روی و مس ریز مغذی های ضروری برای یکسری از فرایندهای فیزیولوژیکی هستند. مقادیر زیاد این فلزات و دیگر یون های فلزات سنگین غیر ضروری مثل کادمیوم، سرب و جیوه برای سلولها بسیار سمی هستند [۳].

از این رو ارگانسیم های عالی در پاسخ به حضور فلزات سنگین، پپتیدهای غنی از سیستمین مانند گلوتاتیون^۱، فیتوکلآتین^۲ و متالوتیونین^۳ را تولید می کنند. این پپتیدها به یون های فلزی نظیر کادمیوم، جیوه، مس، سرب متصل شده و آن ها را به فرم غیر فعال از نظر زیستی تبدیل می کنند [۵۴].

۱-۱-۱) متالوتیونین ها

این نام اولین بار در سال ۱۹۵۷ برای یک پروتئین متصل شونده به کادمیوم که از کلیه پستانداران به دست آمده بود، مورد استفاده قرار گرفت [۶]. اما اکنون به تعدادی از پروتئین های غنی از سیستمین با وزن مولکولی پایین که به یونهای فلزی نظیر روی، کادمیوم، مس، جیوه و نقره متصل می شوند و آن ها را به شکل غیرفعال از نظر زیستی جدا می کنند، اطلاق می شود. متالوتیونین ها به طور گسترده در میان ارگانسیم های زنده توزیع و در پستانداران، گیاهان و قارچ ها حفاظت شده اند [۷ و ۸ و ۹].

¹ Glutathione (GSH)

² Phytochelatins (PCs)

³ Metallothionein (MTs)

این پروتئین توسط فولر^۱ و همکاران به سه دسته طبقه بندی شد: دسته اول متالوتیونین هایی که با متالوتیونین اسب همولوژی دارند، دسته دوم بقیه متالوتیونین ها که با متالوتیونین اسب همولوژی ندارند و دسته سوم کدستین^۲ و فیتوکلاتین ها که پپتیدهای غنی از سیستئینی هستند که به طور آنزیمی سنتز می شوند [۱۰].

۱-۱-۲) فیتوکلاتین ها

همانطور که در بالا اشاره شد، فیتوکلاتین ها دسته ای از پپتیدهای متصل شونده به فلزات هستند که تحت عنوان متالوتیونین های دسته III طبقه بندی می شوند [۱۱]. این پپتید در انواع زیادی از گونه های گیاهی (نظیر تک لپه ایها، دولپه ایها، بازدانگان و جلبک ها)، گونه های قارچی مختلف و در دیاتوم های آبری شناسایی شده است. اما این پپتید در هیچ گونه جانوری شناسایی نشده است [۱۲ و ۱۳]. فیتوکلاتین ها به دلیل ویژگی های ساختاری منحصر به فردشان به ویژه داشتن واحدهای تکرار شونده پیوسته $\gamma\text{Glu-Cys}$ مزایای بیشتری نسبت به متالوتیونین ها دارند. به طوری که فیتوکلاتین ها توانایی جذب بیشتر یون های فلزی را نسبت به متالوتیونین دارند [۱۴].

۱-۱-۲-۱) تاریخچه تحقیقی فیتوکلاتین ها

قبل از کشف فیتوکلاتین ها، محققان احتمال درگیری متالوتیونین ها در سم زدایی فلزات در گیاهان را مورد بررسی قرار دادند به طوری که متالوتیونین ها به عنوان کمپلکس های متصل شونده به فلزات در جانوران و قارچ ها شناسایی شدند [۱۱]. اما حدود بیست سال قبل فیتوکلاتین ها به عنوان اولیگو پپتیدهای غنی از سیستئین شناسایی شدند و مشخص شد که آنها از نظر ساختار و مسیرهای بیوسنتزی متفاوت از متالوتیونین ها هستند. به طوری که اولین بار هایاشی^۳ و گروهش در شیزوساکارومایسس پمبه^۴، پپتیدهایی را در کمپلکس های متصل شونده به کادمیوم شناسایی کردند که این پپتیدها در معرض یونهای کادمیوم تولید می شدند و این پپتیدها را کدستین نامیدند. بعداً دو نوع کدستین A و B به ترتیب با ساختار $(\gamma\text{Glu-Cys})_n\text{Gly}$ $n=2$ و $n=3$ شناسایی شدند [۱۵ و ۱۶]. در سال ۱۹۸۵ گریل^۵ و همکاران نیز به طور مستقل پپتیدهای مشابهی را شناسایی کردند که این پپتیدها در سلول های گیاهی مختلف در معرض قرار گرفته با یون های کادمیوم، میزان بالاتری از پلیمریزه شدن ($n=2-11$) را دارا بودند و آنها را فیتوکلاتین نامیدند که واژه فیتو به معنای گیاهان و کلاتین به معنای ویژگی جذب فلز می باشد [۱۷ و ۱۸ و ۱۹].

¹ Fowler

² Cadystin

³ Hayashi

⁴ *Schizosaccharomyces pombe*

⁵ Grill

۱-۲-۱) ساختار کلی فیتوکلاتین ها

آنالیزهای اولیه نشان داد که فیتوکلاتین ها، تنها از سه اسید آمینه گلوتامات، سیستین و گلیسین تشکیل شده اند و واحدهای گلوتامات و سیستین از طریق پیوند γ -کربوکسیل آمید به هم متصل شده اند. در واقع این پپتیدها ساختارهای تکراری از دی پپتیدهای γ Glu-Cys دنبال شده با یک گلیسین انتهایی هستند. $(\gamma$ Glu-Cys) $_n$ Gly، که مقدار n بستگی به گونه و شرایط در معرض قرارگیری با یون های فلزی دارد [۲۰ و ۲۱ و ۲۲].

از جمله یون های فلزی که باعث القا سنتز فیتوکلاتین می شوند می توان به کادمیوم، جیوه، قلع، نیکل، مس، بیسموت، نقره، آنتیموان، تنگستن، روی و تلوریوم اشاره کرد که در این بین کادمیوم قوی ترین القا کننده است و منیزیم، سدیم، آلومینیوم، کلسیم، کروم، منگنز، کبالت، سزیم غیر القا کننده های سنتز فیتوکلاتین هستند [۲۰].

ذکر این نکته قابل توجه است که پیوند گاما بین گلوتامات و سیستین نشان دهنده این است که سنتز فیتوکلاتین ها نمی تواند از طریق ریبوزوم رخ دهد بلکه توسط یک سری آنزیم ها انجام می شود که در ادامه به طور مفصل به آن پرداخته می شود [۲۳].

۱-۲-۳) تنوع پپتیدهای فیتوکلاتین در گیاهان

همانطور که در مطالب قبل آمد، فیتوکلاتین ها در انتهای کربوکسیل خود دارای اسیدآمینه گلیسین هستند. اما برخی از انواع فیتوکلاتین بدون گلیسین، در کمپلکس های متصل شونده به کادمیوم در شیزوساکارومایسس پمبه و کاندیدا گلابراتا^۱ گزارش شده اند [۱۳ و ۲۴]. چنین پپتیدهایی در گیاهان عالی فراوان نیستند اما مقدار زیادی از آنها در ریشه های ذرت در معرض قرار گرفته با یون های کادمیوم، یافت می شوند [۲۵].

علاوه بر این پپتید، سه پپتید دیگر خویشاوند با فیتوکلاتین از منابع گیاهی مختلف شناسایی شده اند. این پپتیدها در اسید آمینه انتهای کربوکسیل خود تفاوت دارند که این اسید آمینه می تواند آلانین، سرین، گلوتامین و گلوتامات باشد [۲۶ و ۲۷]. در جدول ۱-۱ فیتوکلاتین و پپتیدهایی که از نظر ساختاری خویشاوند فیتوکلاتین ها می باشند، آورده شده است [۲۸].

جدول ۱-۱) فیتوکلاتین و پپتیدهایی که از نظر ساختاری خویشاوند فیتوکلاتین ها می باشند [۲۸].

منبع	ساختار	پپتیدهای γ (EC) خویشاوند با فیتوکلاتین
مخمر	$(\gamma$ Glu-Cys) $_n$ Gly	فیتوکلاتین (کدستین)
تیره لگومینوز	$(\gamma$ Glu-Cys) $_n$ Ala	هومو فیتوکلاتین
ذرت و مخمر	$(\gamma$ Glu-Cys) $_n$	فیتوکلاتین بدون گلیسین
تیره گندمیان	$(\gamma$ Glu-Cys) $_n$ Ser	هیدروکسی متیل فیتوکلاتین
ذرت	γ Glu-Cys) $_n$ Glu	ایزوفیتوکلاتین (گلوتامات)
ترب کوهی	$(\gamma$ Glu-Cys) $_n$ Gln	ایزوفیتوکلاتین (گلوتامین)

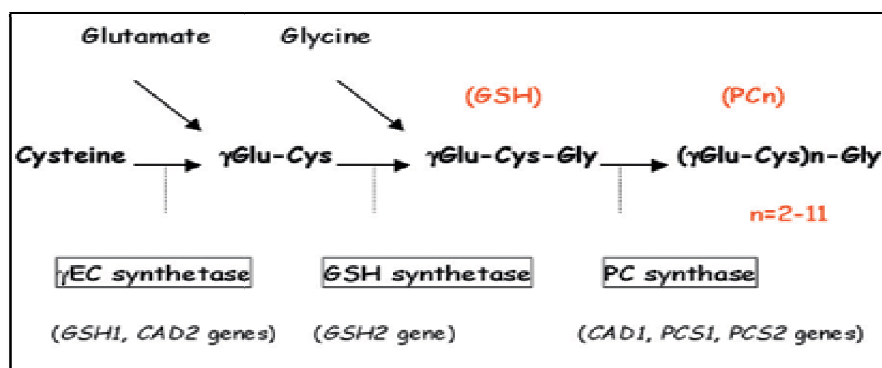
¹ *Candida glabrata*

۱-۲-۴) بیوسنتز فیتوکلالتین

تصویر ۱-۱ مسیر بیوسنتز فیتوکلالتین از پیش سازهای متداولش یعنی گلوتامات، سیستئین و گلايسين را نشان می دهد. این مسیر با مسیر بیوسنتز گلوپاتيون هم پوشانی دارد زیرا گلوپاتيون سوبسترا جهت سنتز فیتوکلالتين ها می باشد.

بیوسنتز گلوپاتيون شامل دو واکنش متوالی است که با دخالت γ EC سنتتاز^۱ و گلوپاتيون سنتتاز^۲ انجام می شود. هر دو این واکنش ها به ATP به عنوان سوبسترا نیاز دارند، اولی یک آنزيم محدودکننده مقدار، جهت سنتز گلوپاتيون می باشد اما دومين آنزيم چنين نيست [۲۹].

همانطور که در تصویر ۱-۱ مشخص است آنزيم فیتوکلالتين سنتتاز^۳، فیتوکلالتين ها را از گلوپاتيون، با انتقال بخش γ -Glu-Cys از یک مولکول دهنده به یک مولکول گیرنده، سنتز می کند. این واکنش شامل انتقال پپتيد بخش γ -Glu-Cys گلوپاتيون به مولکول گلوپاتيون دوم می باشد تا PC2 ايجاد شود و در مراحل بعد با انتقال این بخش به مولکول PC، اوليگومر n+1 ايجاد می شود.

تصویر ۱-۱) مسیر بیوسنتز فیتوکلالتین (۲۸)

بررسی ها نشان داد که یون های کادمیوم باعث افزایش فعالیت γ EC سنتتاز می شوند [۳۰ و ۳۱ و ۳۲]. از سوی دیگر، موتانت هایی از شیزوساکارومايسس پمبه و آرابیدوپسيس تالیانا^۴ که کمبود فیتوکلالتين را دارند و نسبت به کادمیوم بیش حساس هستند، در γ EC سنتتاز و گلوپاتيون سنتتاز دارای نقص هستند. ژن های کد کننده آنزيم های کلیدی جهت بیوسنتز فیتوکلالتين ها در زیر تصویر ۱-۱ آورده شده اند [۳۳ و ۳۴ و ۳۵].

از جمله تحقیقات انجام گرفته در زمینه فیتوکلالتين سنتتاز می توان به بیان ژن فیتوکلالتين سنتتاز، آرابیدوپسيس تالیانا در باکتری اشريشیاکلی اشاره کرد که این آزمایش منجر به افزایش محتوای فلزی درون سلولی شد [۳۶] و در آزمایشی دیگر افزایش بیان فیتوکلالتين سنتتاز مخمر شیزوساکارومايسس پمبه در باکتری اشريشیاکلی، انجام گرفت که در نهایت منجر به سنتز فیتوکلالتين و نیز انباشت ۷/۵ برابری کادمیوم شد [۳۷].

¹ γ EC Synthetase

² GSH Synthetase

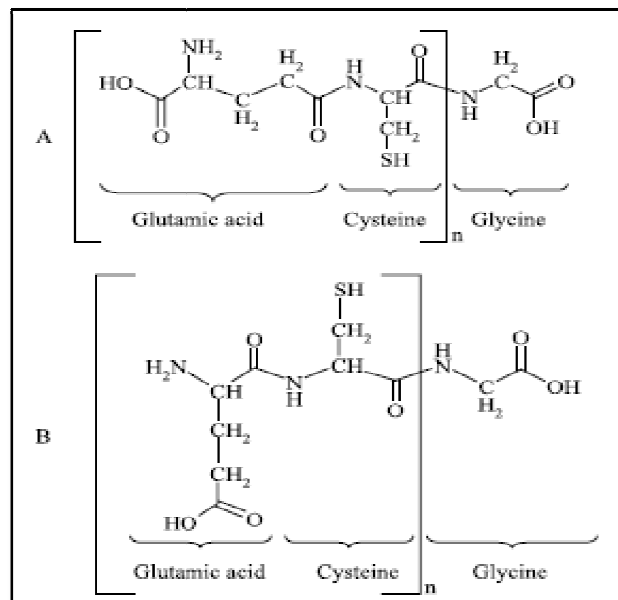
³ PC Synthase

⁴ *Arabidopsis thaliana*

۳-۱-۱) فیتوکلاتین های سنتزی^۱

دسته دیگر از پپتیدهای متصل شونده به فلزات فیتوکلاتین های سنتزی با ساختار کلی (Glu-Cys)_nGly هستند [۳۸] که ساخت ژن کد کننده این پپتید و کلون سازی آن، مبنای مطالعات این رساله می باشد.

بررسی ها اثبات کرد که فیتوکلاتین های سنتزی با ظرفیت دو برابری نسبت به متالوتیونین ها به فلزات متصل می شوند از سوی دیگر جدا سازی و تخلیص فیتوکلاتین ها از گیاهان یا دیگر ارگانیسم ها کاری خسته کننده و زمان بر می باشد از این رو استفاده از فیتوکلاتین های سنتزی بسیار کارآمد و مناسب می باشد. در این پپتیدها برخلاف فیتوکلاتین ها پیوند بین گلوتامات و سیستئین از نوع آلفا می باشد بنابراین این پپتید از طریق ریبوزم قابل سنتز می باشد. البته گمان می رفت به دلیل تفاوت پیوند آلفا و گاما در فیتوکلاتین سنتزی و فیتوکلاتین، تمایل اتصال به فلزات بین این دو پپتید متفاوت باشد اما آزمایشات انجام گرفته توسط بای^۲ در سال ۱۹۷۷ مشخص کرد که EC2 و EC4 در یک رفتار مشابه با PC2 و PC4 به انواع مختلفی از فلزات متصل می شوند [۳۹ و ۲۲]. تصویر ۱-۲ ساختار شیمیایی PCs و ECs را نشان می دهد، به تفاوت پیوند بین گلوتامات و سیستئین در هر دو توجه کنید.

تصویر ۱-۲) ساختار شیمیایی PCs (A) و ECs (B) (۳۸)

از جمله کارهای انجام شده بر روی فیتوکلاتین سنتزی می توان به آزمایش های بای و همکارانش اشاره کرد: در سال ۲۰۰۰ یک سیستم پیوسته ژنی متشکل از توالی سیگنال و نه اسید آمینه اول لیپوپروتئین را به دومین ترانس ممبران پروتئین A غشای بیرونی^۳ متصل کرده سپس توالی فیتوکلاتین سنتزی (EC8)

¹ Synthetic phytochelatins (ECs)

² Bae

³ Outer membrane protein A(OmpA)

EC11, EC20) به این سیستم اضافه کردند در نهایت فیتوکلاتین سنتزی بر روی سطح سلول با استفاده از سیستم پیوسته لیوپروتئین و دومین ترانس ممبران پروتئین A غشای بیرونی بیان شد و با این روش یک راهکار جدید جهت رفع آلودگی فلزات سنگین ابداع شد [۳۸].

در سال ۲۰۰۱ جهت غلبه بر محدودیت جذب فلز از طریق غشا، سیستم انتقال دهنده جیوه را به همراه فیتوکلاتین سنتزی (EC20) بیان کردند هم چنین نتایج این آزمایش نشان داد که این روش و روش بیان فیتوکلاتین های سنتزی بر روی سطح میکروارگانیسم ها، به یک میزان در جذب فلز نقش دارند [۴۰].

در سال ۲۰۰۲ جهت افزایش انباشت فلزات، فیتوکلاتین سنتزی (EC20) با استفاده از پروتئین هسته یخی^۱ کوتاه شده، بر روی سطح باکتری موراکسلا^۲ بیان شد و این آزمایش نشان داد که تولید EC20 در موراکسلا تقریباً سه برابر *E. Coli* است و ظرفیت اتصال به جیوه در موراکسلا. نوترکیب ده برابر افزایش یافته است.

در واقع فلزات سنگین به دلیل ماهیت پایدارشان یکی از اصلی ترین آلوده کننده های محیط به شمار می آیند به همین دلیل تا به امروز راهکار های زیادی جهت رفع این آلودگی مورد استفاده قرار گرفته است [۴۱]. یکی از بهترین روش ها استفاده از فیتوکلاتین سنتزی است به طوری که یکی از جدیدترین حس گر های زیستی که امروزه مورد استفاده قرار گرفته بر اساس تثبیت این پپتید بر روی سطح طلا می باشد این بیوسنسور جدید قادر به تشخیص جیوه، کادمیوم، سرب، مس و روی در غلظت های ۱۰۰fM-۱۰mM می باشد [۴۲]. به علاوه همانطور که قبلاً اشاره شد بیان فیتوکلاتین های سنتزی توسط ارگانیسم های مختلف از جمله باکتری ها یک راهکار مناسب جهت رفع آلودگی فلزات سنگین از جمله جیوه از محیط است [۴۰].

لازم به ذکر است که علاوه بر پپتید های غنی از سیستئین، پپتیدهای غنی از هیستیدین مانند هگزا هیستیدین و پپتیدهایی با ترکیب غنی از هیستیدین و سیستئین، برای اتصال و جذب فلزاتی نظیر کادمیوم و نیکل نیز مورد استفاده قرار گرفته اند [۴۳ و ۴۴].

از جمله کارهای انجام گرفته در این مطالعه، ساخت ژن فیتوکلاتین سنتزی است که در بخش بعدی (بخش ژن های ساختگی)، روش های ساخت ژن و روش مورد استفاده جهت ساخت ژن مذکور آورده شده است.

۲-۱) ژن های ساختگی و روش تهیه آنها

ساخت شیمیایی ژن ها ابزاری قوی جهت تحقیقات زیستی پایه ای و کاربرد های بیوتکنولوژی است به علاوه تکنیک بسیار موثری جهت روشن ساختن عملکرد ژن ها و آنالیز بر هم کنش پروتئین - نوکلئیک اسید می باشد [۴۵]. در بسیاری از موارد ممکن است ساخت شیمیایی ژن ها تنها گزینه باشد زیرا ممکن است DNA الگو به آسانی در دسترس نباشد، به علاوه توصیف عملکرد ژن به بیان در یک سیستم هترولوگ نیاز دارد [۴۶ و ۴۷] و در این موارد اغلب بهینه سازی کدون به منظور رسیدن به میزان بالایی از بیان ضروری است، هم چنین ممکن است ساخت شیمیایی ژن ها جهت اجتناب کردن از موتان زایی هدفمند و کلون سازی مجدد پرهزینه و خسته کننده، ترجیح داده شود [۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱].

¹ Nucleation protein ice (INPNC)

² *Moraxella sp.*

اولین تجربه ساخت شیمیایی ژن ها در اوایل دهه ۱۹۶۰، مربوط به ژنهای رمزگذار tRNA بوده است [۵۳و۵۲] و اولین ژن کد کننده پروتئین، سوماتوستاتین^۱، به طور شیمیایی در سال ۱۹۷۷ ساخته شد [۵۴]. بعد از آن در دهه ۱۹۷۰ و اوایل دهه ۱۹۸۰ بسیاری از ژنهای کد کننده پروتئین، به طور شیمیایی ساخته و درباکتری اشریشیاکلی بیان شدند [۵۶و۵۵].

برای ساخت ژن روش های زیادی مورد استفاده قرار گرفته است به طوری که روش های اولیه سنتز ژن مبتنی بر اتصال آنزیمی^۲ بودند [۵۴و۵۲] اما در دهه ۱۹۹۰ با پیشرفت تکنولوژی واکنش زنجیره ای پلیمرازی^۳، ساخت شیمیایی توالی های بلند ژنی میسر شد. به طور کلی روش های ساخت ژن را می توان به دو دسته تقسیم کرد که شامل روش های غیر مبتنی بر PCR و روش های مبتنی بر PCR می باشند [۴۹]. از جمله روش های ساخت ژن غیر مبتنی بر PCR می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- سنتز آنزیمی ژن^۴
- ۲- واکنش مکمل شدن و اتصال^۵
- ۳- اتصال شات گان و هم اتصالی^۶
- ۴- واکنش زنجیره ای لیگازی^۷

۱-۲-۱) روش های ساخت ژن غیر مبتنی بر PCR

۱-۲-۱-۱) سنتز آنزیمی ژن

نتایج مطالعات فیزیکی و ژنتیکی نشان داد که نو ترکیبی ژنتیکی مستلزم شکست و پیوند مجدد مولکول های DNA است و برای اولین بار در دهه ۱۹۶۰ آنزیم هایی که شکست های تک رشته ای را در DNA دو رشته ای ترمیم می کنند در باکتری *E. coli* و سلول های *E. coli* عفونی شده با باکتریوفاژ T4 کشف شدند. سپس مشخص شد که این آنزیم ها می توانند جهت اتصال دئوکسی ریبونوکلئوتیدهایی که به طور شیمیایی ساخته شده اند، مورد استفاده قرار گیرند تا ساختارهای مارپیچی دوتایی پیوسته ای را تشکیل دهند و سنتز DNA دو رشته ای ۳۰ نوکلئوتیدی مربوط به ژن tRNA به همین روش انجام شد [۵۸و۵۷]. در آزمایشی دیگر خورانا^۸ و همکارانش جهت سنتز ژن پیش ساز tRNA تیروزین از روش آنزیمی استفاده کردند که این ژن ۱۲۶ نوکلئوتیدی را در ۲۶ بخش تقسیم کردند که هر بخش نیز ۶-۱۱ نوکلئوتید طول داشت سپس از دو روش مختلف جهت سنتز ژن استفاده کردند. در روش یک مرحله ای تمام قطعات با هم برای سنتز ژن مورد استفاده قرار گرفتند ولی در روش دوم که روش دو مرحله ای بود قطعات به ترتیب برای سنتز ژن مورد استفاده قرار گرفتند به عنوان مثال قطعه ۲ و ۳ و ۴ تحت واکنش اتصال توسط آنزیم لیگاز قرار گرفتند سپس قطعه ۵ اضافه شده و در نهایت قطعه ۱ به مخلوط قبلی اضافه شد تا دوپلکس I

¹ Somatostatin

² Enzymatic ligation

³ Polymerase Chain Reaction (PCR)

⁴ Enzymatic gene synthesis

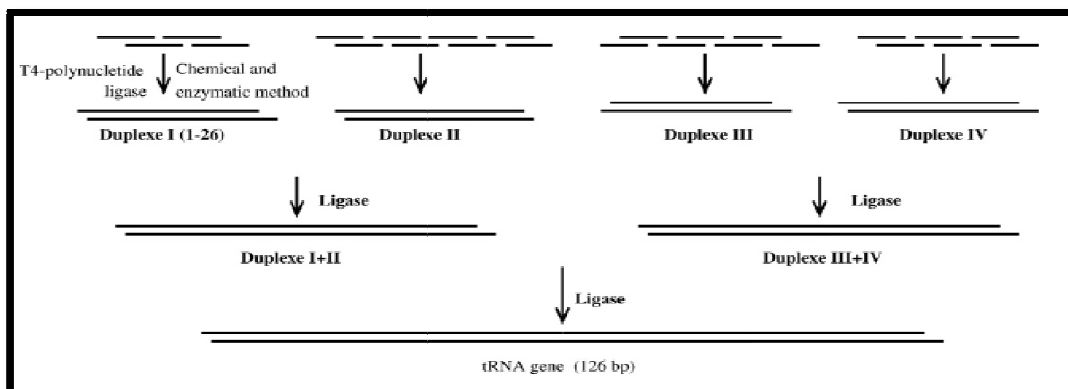
⁵ Annealing and ligation

⁶ Shotgun and Co ligation

⁷ Ligase Chain Reaction (LCR)

⁸ Khorana

تشکیل شود به همین طریق دوپلکس II و III و IV نیز ساخته شدند سپس دوپلکس I و II ، III و IV نیز توسط آنزیم لیگاز به هم متصل شدند سپس دوپلکس II+I و IV+II نیز توسط آنزیم لیگاز به هم متصل شدند و در نهایت ژن مد نظر ساخته شد. [۶۰ و ۵۹]. (تصویر ۱-۳) لازم به ذکر است که در این مطالعه، ساخت ژن با توجه به این روش انجام شد.

تصویر ۱-۳) ساخت پیش ساز tRNA تیروزین باکتری اشریشیاکلی (۶۱)

۲-۱-۲-۱) واکنش مکمل شدن و اتصال

در دهه ۱۹۸۰ روش کلی جهت سنتز ژن، سر هم بندی کل ژن از تعداد زیادی اولیگو نوکلئوتید از طریق واکنش مکمل شدن و اتصال بود. در ابتدا هر دو رشته توالی مورد نظر به انتهای چسبیده کوتاه تقسیم می شدند تا جفت های مجاور اولیگو نوکلئوتیدهای مکمل بتوانند بر روی هم سوار شوند سپس اولیگو نوکلئوتید های سنتز شده قبل از اتصال به شکل یک دوپلکس مطابق با ژن کامل، تحت فرآیند کینازی و مکمل شدن قرار می گرفتند. این راهکار اولیه با استفاده از اولیگونوکلئوتیدهای طویل تر توسعه پیدا کرد و در نهایت منجر به کاهش مقدار اولیگونوکلئوتیدها و کاهش هزینه ها شد [۶۲].

۳-۱-۲-۱) اتصال شات گان و هم اتصالی

گراندستروم^۱ و همکارانش در سال ۱۹۸۵ روش اتصال شات گان را ارائه کردند. ژن ساختاری کد کننده فلاووکسین به سه قسمت تقسیم شد که هر قسمت ۱۳۱-۱۹۱ نوکلئوتید طول داشت. هر قسمت توسط اتصال آنزیمی از سه جفت مکمل از اولیگونوکلئوتیدها که انتهای تک رشته ای کوتاه مکمل با جفت مجاور داشتند، ساخته شد. هم اتصالی سه قسمت، ژن ساختاری ۴۲۰ جفت بازی نهایی را ایجاد کرد [۶۳]. (تصویر ۱-۴)

¹ Grundstrom